

for skadeligt. Et ganske tydeligt Begreb om den Betydning Lovgiveren har tillagt Limfjordsfiskeriet, faar man ved at gennemse Bestemmelserne om Fiskeriet i D. L. 5. Bog X. Kapitel, idet den langt overvejende Del af disse angaa Limfjorden.

Allerede i Christian II.s ovenfor nævnte Frdn. af 1515 findes den første Antydning af Maskeviddebestemmelser for Limfjorden, omend i temmelig ubestemt Form; Forordningen fastsætter nemlig Forbud mod at have saa smaa Masker i Fiskegarnene, at de tage dermed smaa Sild; i D. L. 5—10—45 omtales Skjelde og Nedbor, hvorefter Maskerne i de forskellige Garn skulle kendes, og Limfjordens Maskeviddebestemmelser gøres tillige gældende overalt andetsteds i Riget — et yderligere Bevis paa den Betydning, Limfjordsfiskeriet har haft for den danske Fiskerilovgivning. Den nugældende Fiskerilov af 1888, hvis Forskrifter i sammes Kap. 2 om Limfjordsfiskeriet i det væsentlige ere byggede paa den tidligere særlige Lov af 29. Decbr. 1857 om Fiskeriet i Limfjorden, har opretholdt den ældre Rets Bestemmelser om Maskevidden i de Redskaber, der maa benyttes i Fjorden, og disse Bestemmelser er det i Virkeligheden, der i Forening med Forbud mod Brugen af visse Redskaber og da navnlig alle Driv- og Slæbevaad danne Hovedgrundlaget for Lovens Fredning af Limfjordsfiskeriet, idet de mangehaande Forskrifter om Tiden, hvori de forskellige Redskaber maa benyttes, snarere ere at betragte som Ordens- end som Fredningsbestemmelser.

Naar henses til at Limfjordsfiskeriet saaledes i Aarhundreder har været Genstand for en særlig Fredning i Modsætning til de øvrige danske Farvande — Reglerne i D. L. 5—10—45 ere ikke blevne hævdede udenfor Limfjorden — og i Betragtning af, at det efter den nugældende Lov ligesom tidligere er de særlige Maskeviddebestemmelser for Redskaberne i Limfjorden hvorpaa Fredningen hviler, maatte det allerede af historiske Grunde vække Betænkelighed hos Flertallet af Kommissionens Medlemmer, da der straks i Kommissionens første Samling hos et mindre Antal Medlemmer viste sig Stemning for Ophævelse af Maskeviddebestemmelserne for Limfjorden eller endog for Afskaffelse af en særlig Lov for denne Fjord. Til Støtte for Forslaget, der har optaget en stor Del af Kommissionens Forhandlinger, er hovedsagelig fremført den Betragtning, at ethvert dansk Fiskevand bør staa aabent for alle danske Fiskere, og at dette ikke under den nugældende Lov kan siges at være Tilfældet med Limfjorden, idet de omboende Fiskere takket være Maskeviddebestemmelserne faktisk blive ene-raadige over Fiskeriet i Fjorden. Hertil kommer, at efter de paagældende Medlemmers Mening de gammeldags Maskebestemmelser og i øvrigt ogsaa andre Bestemmelser, særlig Forbudet mod Drivvaad, ere til Skade for selve Fiskeriet, idet de udelukke, at dette kan naa til samme Udvikling og Fuldkommenhed som andetsteds.

Kommissionens Flertal har imidlertid paa ingen Maade kunnet dele dette Syn paa Sagen. Vi se i den historiske Udvikling af Fiskerilovgivningen for Limfjorden et Bevis paa, at der i denne Fjord er ganske særlige Forhold til Stede, som kræve særlige Fredningsbestemmelser, og vi finde dette i høj Grad bestyrket gennem de i den nyeste Tid foretagne videnskabelige Undersøgelser og disses Resultater, af hvilke vi her skulle indskrænke os til at nævne den med saa stort Held paabegyndte Indpløntning af Rødspætteyngel i Fjordens Bredninger; men navnlig vinder vor Overbevisning om Betimeligheden af en særlig Lovgivning for Limfjordsfiskeriet Styrke, naar vi se paa Betydningen af Limfjordsfiskeriet og Udbyttet af dette. Bruttoindtægten af Fiskeriet i Limfjorden, der fra Aar til Aar befinder sig i stadig jævn Stigning, udgjorde ifølge den paa Landbrugsministeriets Foranstaltning udarbejdede Fiskeriberetning for 1901—02 i Aaret 1901 et Beløb af 1,270,647 Kr. eller ca. en Sjattedel af Udbyttet af alt dansk Saltvandsfiskeri inden for Skagen i det nævnte Aar, og sammenholdes denne Sum med Udbyttet af Fiskerierne i Danmarks øvrige Fjorde og Indvande, saaledes som dette opgøres i den i Fiskeriberetningen indeholdte Statistik, kommer man til det Resultat, at Limfjorden i Fiskerigdom langt overgaar alle andre Vande af lignende Art. Selv om det nu ikke er udelukket, at gunstige Naturforhold for en Del kunne have været bestemmende for dette Forhold, saa holder dog Kommissionens Flertal sig overbevist om, at Lovens Fredningsbestemmelser i meget væsentlig Grad have bidraget til, at Limfjordens Fiskebestand har holdt sig saa godt som den har. Hvad fremdeles angaar den rejste Anke imod at de omboende Fiskere i Kraft af Maskeviddebestemmelserne opnaa Monopol paa Fiskeriet i Fjorden, saa kan Flertallet ikke tillægge denne Anke en saa væsentlig Betydning; at vi af den Grund skulde kunne anbefale